III. évfolyam. Csik-Szereda, 1891. november 18. 47. szám.

Szerkesztőségi iroda: Csik-Szereda Györgyjakab Márton könyvkereskedése hová a lap szellemi részét illető közlemények, előfizetési pénzek és hirdetések küldendők.

CSIKI LAPOK

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI HETI LAP.

MEGJELENIK MINDEN SZERDÁN.

Előfizetési ár: Egész évre 4 frt. (Külföldre) 6 frt. Félévre . 2 frt. Negyedévre . 1 frt.

Hirdetési díjak a legolcsóbban számitatnak. Bélyegdijért külön minden beiktatásnál 30 kr.

Nyilttéri czikkek soronként 10 krért közöltetnek.

Felelős szerkesztő: Dr. Bocskor Béla. Kiadó tulajdonos: Györgyjakab Márton.

FŐMUNKATÁRSAK: Hochschild Lajos Gyergyóban. Vitos Mózes a központban. Embery Árpád Udvarhelymegyében.

Az ezeredik év.

(1895.)

Annyi veszély között, oly sok viszály után, vegyes érzelmekkel, panaszokkal telten, emésztő gondok közt küzdve a jobb létért, tengetve a jelent, remélve jobb jövőt, vergődünk sebtében a magyar honfoglalás második évezredének küszöbéhez, hogy világra szóló nagy nemzeti ünnepélyességgel azon átlépjünk. Az idők szakadatlan folyamában közmegállapodás szerint ez átmeneti küszöb az 1895-ik év lesz.

Mi székely-hún-szittya vér, kik már közel másfél évezredes honpolgárok vagyunk e minden porszemében vérünkkel áztatott hon földjén, — faji, nemzeti, állami összetartozandoságunk és összetartozásunk eszméjénél fogva ott fogunk állani a magyar nemzet második évezredének bölcsőjénél, mint ott állánk első évezredének bölcsőjénél is. A vér soha sem válik vizzé, s nem fog azzá lenni azon hátralévő czredek alatt sem, melyeket a Gondviselés a hős szittyafaj számára e jó drágán fizetett hon földjére kimért.

„Szép és derék dolog, — irja egy jeles iró — hogy egy maroknyi nép — őseink — a messze Azsiából megjöve, elfoglalta e szép hont; — szebb és derekasabb, hogy a leszármazók meg is tudták azt tartani az élet ezer vihara között; legjobb és legderekabb, hogy csakis azon szilárd alapnak köszönhető a hon megtartása, a függetlenség megőrzése, mely alapokat a homályba vesző ősidőkben raktak le őseink.“

Az emlékünnepély külfényéről és a párját ritkitandott pompáról előre is kezeskedik fajunkkal veleszületett s az ünnepségek rendezésében utolérhetlen izléssel és érzékkel biró nemzeti jellege; de hogy hiányzani fog azokból ama bensőség, ama felséséges ihlet, mely a magyar nemzet bölcsőjét, születését és keresztségét átmelegité, átragyogá, következtetni engedik ama „laza erkölcsök“, ama közöny a „hit iránt“, melyek „uszva az álliberalizmus árjában“ újabb időben a közélet minden izében felülkerekedni kezdettek.

A magyar nemzet az első évezred küszöbén nyugodt, megelégedett volt; nem volt semmi nyug a lelkiismeretén, minden polgár szivét az Isten és a hon eszméje foglalta el, mely éltető lelkét az egymástól elválaszthatlan szokás és honszeretetben, az ezek közös forrásából: Istenből meritette; alkotmánya szeplőtelen és csonkitatlan vala, mely nem ismerte a modernizált „alkotmányos szabadelvüséget.“ — Pedig mindezek a maguk eredeti épségükben mindenkori bástyái és megingathatlan fundamentumai a valódi magyar nemzeti nagyságnak.

A kiállitás bizonyitékot fog szolgáltatni arról, hogy „mire vitte Árpád nemzete a nyugati czivilizáczió, a viszonyok hatása, a kényszer s az igények szaporodása mellett.“ De nagyon ohajtandó volna hogy a nyugati czivilizáczió ama vivmányaiban, ama bensőség és erkölcsi lényiség kellékei, mint a nemzeti nagyság alapjai és bástyái a maguk eredetiségében és épségében lennének képviselve.

Amaz ünnepélyen már állani fog Arany János szobra is. Ott leszünk amaz ünnepélyen mi is, mint az egy szivvé olvadt szivér és szív-vér lüktetései, mint a magyar haza őseredeti és született keleti határőrei, polgárai, fiai, örömének részesei.

Ott leszünk szivvel, lélekkel, honszerelmünk egész melegével és lángjával. De alig lehetnénk méltóbban testben és lélekben, szóval egész lényünkkel jelen, mintha ez alkalommal az ős Rákos szomszédságában a madéfalvi „Vészhalom“ fölött addig az emlékoszlopot elkészittetve felállitjuk és leleplezési ünnepet ülünk. Mint Arany János szobor leleplezése, úgy ez is épp oly fönségesen, az összes nemzethez és a Csikiakhoz méltóan fogja emelni az ezredéves emlékünnepélyt.

Azért szolgáljanak e sorok ujabb sürgös buzditó felhivásul a székely honfitársakhoz és honleányainkhoz a madéfalvi emlékszobor felállitása költségeinek fedezéséhez való járulásra. Egy fillért sem szégyen adni a hon oltárára. Nagyobb szégyen semmit sem adni, mint egy fillért adni. Mert érzéketlen szűkkeblüség igy mentegetőzni: „Egy fillért szégyen adni, s inkább semmit sem adok“. Fillérekből, krajczárokból lesznek a forintok. — Fel tehát, hogy legalább 1895-ben mi is állithassuk fel és leplezhessük le a nemzeti szabadság és függetlenség eszméjeért oktalanul leöldökölt hős véreinknek emlékoszlopát.

Alispáni jelentés.

(Tartotta: Becze Antal alispán Csikvármegye törvényhatósági bizottságának 1891. évi október hó 30- és 31-én tartott közgyülésén.)

(Folytatás.)

E nyár folyama az elhullási esetek legnagyobb számát mutatja s a semmibe ment érték tekintélyes pénzösszeget képviselne.

Az iskolai s ezzel kapcsolatosan a népnevelési ügy a már néhány év óta jeleztem mozdulat-

A „CSIKI LAPOK“ TÁRCZÁJA.

Egy volt tanárom szelleméhez.*)

— Irta: FÜLÖP ÁRPÁD. —

Pihenni tértél csöndes sir ölén;
Hamar kifáradál
A kinos élet zajgó tengerén!

Nem ismeréd, mi a munkás nyugalma;
Küzdöttél, izzadál,
S olyan fukar volt érdemid jutalma!

Sokat tevél, de zajtalan s szerényen;
Igy tenni nem divat, —
Nem is volt részed dús elismerésben.

A hiu, dőre földi életet,
Onnan, hová jutál,
Szánó mosolylyal most szemlélheted.

De könnyet ontok érted én, nemes!
Ha más nem könnyez is,
Oh, érzem én nagy veszteségemet!

Bölcs oktatóm valál te egykoron,
S én buzgó áhitattal
Csüngöttem áldott ajkadon.

Lelkemnek szárnyát, pályám kezdetén
Jóságosan kibontád;
Repülj! — kiáltád biztatón felém . . .

Oh, mint szerettelek, mig zenge lantod!
Most oly hőn tisztelem,
Mely rajtad domborul: a durva hantot.

Ha elfeled más, én el nem feledlek;
Szünetlen ápolom
Halvány tüzét a bús emlékezetnek!

*) Bodó Ádám, főgimnasiumi tanár: meghalt 1891. november 6-án. Irodalmilag is működött.

Egy bankette.

— Adjon Isten jó estét Urbátyám, — hova olyan szaporán?

— Adjók. Dicsértessék a Jézus szent neve, lelköm jó emberöm, megyek a fáklyiás muzsikára, azután a bankettre. Hát a Vigécz ur nem méltóztat velem tartani?

— De igen, megyek; gondoltam is, hogy valami készül, mert talpon van az egész város; a kürtös vészjelekkel gyüjti össze a már önkénytelen tüzoltókat, kik most az egyszer önkénytes tüzgyújtókká lesznek. A lég tele fáklyászenével, bankettel; bankettel és fáklyászenével.

— Úgy is köll; Udvarhely város lakossága mindig kitett magáért, lelköm jó emberöm, dicsértessék ur Jézus szent neve!

— Hát voltaképpen miért is lesz az a bankette?

— Hát tudja Vigécz ur, van nekünk egy helyes polgártársunk, a ki itt született köztünk, ebben a jószágban, aztán lelköm jó emberöm, derék, becsületes, igazságos járásbiró volt s miután a király Ő Felségének táblabiróvá történt kinevezése folytán városunkból eltávozik, egyet helyesen öszünk és még helyesebben iszunk, dicsértessék a Jézus szent neve és legyen áldott mindörökké!

— Mondja meg csak kérem, ki az az úr?

— Az nagyságos Szabó Dénes ur, kinek bankétot azért rendezünk, mert abban a jó időben, mikor lámpással kerestek polgármesterjelöltet, szinte elvállalta; fáklyásmuzsikára azért gyülnek össze a tüzoltók, mert hogy tiszteletbeli parancsnok volt, dicsértessék a Jézus . . .

— De úgy hallottam, hogy már adtak tiszteletére bankettet.

— Úgy na, hiszen adhattak, de hát az csak olyan zónabucsuzó volt, né, látszik abból, is hogy többen nem voltunk ott, mint voltunk.

Az kérem olyan volt, mint mikor a tisztlendúr nagy álmosan requiemet mond.

Hanem aztán a mai, még a mainál is különbetes lesz; jöjjön csak fel az úr, lássa meg, hogy tud ott mindenki köszöngetni.

— Jól van hát, elmegyek.

— El azt.

— Maga úgy-e az Ankernél valami izé — úr . . lássa, ott sok kövér ember lesz, aztán lesse meg, mikor jól kiveressednek: akkor hátha biztosithatja őket, dicsértessék az úr neve.

— Igaza van, menjünk, mert már látom fényét a sok fáklyának; már sorba is álltak, ha mint éljeneznek — Rákóczinak . . S kik vették a fáklyákat?

— Azt lelköm emberöm, a polgárság; hát ki is venné más.

Ha bankét kell: ott a polgárság; ha adófizető kell: ott a polgárság; ha áldozni kell valamelyes jó cselekedetre: ott a polgárság és mindig

lanságban áll, ha talán visszaesést nem mutat. A tankötelesek összeirása és kimutatása papiroson elég pontos s vagyonosabb helyiségekben az iskolábajáratás ellen sem lehet nagy kifogás, — de a szegényebb vagyoni viszonyok között levő községekben, hol az egyesek vagyonossága is ehhez arányul, már kezd látszani a visszaesés. A tanitónak fizetése hézagos, azért nincs munkakedve; a taneszközök, felszerelések kezdenek fogyatékosak lenni, az iskolalátogatás pontatlan, a kényszerito eszközök lanyhán alkalmaztatnak; alig csalódom, ha mindezeknek okát az előre búsáson szórt s közelebbi években minden oknélkül megvont segélyek elmaradásában keresem. Pedig ha az államháztartásban valami megfizeti magát, ez a leghálásabb tér arra nézve, — s ha az államháztartás egyensulyának helyreállitása czéljából innen vesszük a pár százeret, ez bosszulja meg magát milliókban. Lehet, hogy nemsokára az 5% iskolai pótadó fentebb emeltetik, mert hiszen megfelelő alap nélkül — itt van a kisdedóvási törvény végrehajtása is, hanem ez a meglévő hiányokon s a beálló szükségleten mind nem segit, — a fedezetet papiron kikerekitjük, s aztán ha mindent megkisérlettünk, le is irjuk.

Pedig a csiksomlyói gimnázium ez évi népességi adatai azt bizonyitják, hogy népünkben van igyekezet a tudományos képzettség elsajátitására, de ha erre az út már az elemieknél nem egyengettetik, a megyének minden jóakaratu igyekezete páratlan segélyezése részünkre csak félszeg intézkedés marad; az igy kitanitott ifjaknak igen kevés perczentje fordithatván képzettségét a vármegye felvirágoztatására.

És itt a somlyói főgimnázium nevével kapcsolatosan egy meglepő jelenséget kell fölemlitenem, azt t. i., hogy a megye e szellemi kincsbányájának fölszerelésére a közelebbi években nem csekély áldozatot hozott, s ezzel lehetővé tette a hozzáférhetést a szerényebb vagyoni viszonyok között élő családoknak is, — és most a kath. státus igazgató tanácsa támaszkodva a vármegye előzékenységére, ez áldozatokat évről-évre fokozni akarja, azzal fenyegetőzvén, hogy másképp a tandijakat fölemeli. Pedig én úgy emlékezem, hogy ezt a főgimnáziumot a vármegye teremtette, s a status csak legutóbbi időben járult az ifjuság elhelyezéséhez a volt-székház megvétele és átalakitásával s én úgy tudom, hogy a status kezelése alatt álló vagyon az erdélyi katholikusoké, s annak zöme Csikvármegyében van. Az a fenyegetés tehát reánk alig illik s különben is nagy kár volna az állam által fenntartott iskoláktól venni a példát, hol az elbirhatlan tandijak miatt egyre gyérül a látogatók száma s maholnap több lesz a tanár, mint a tanuló.

Közlekedésügyünk reformálásának ez az első éve s annak eddigi folyamából azt látom, hogy a várakozáson messze alól marad; mert azon biztos reményben, hogy előirányzatunk teljesen realis alapon nyugszik; megkötöttük a szokásos és kimaradhatatlan útmunkálatokra vonatkozó terhes szerződéseket s most azok beváltásában a tektes törvényhatóság által engedélyezett kölcsönök nélkül igen kurtára jövünk. Útadónk 49,000 frtban van előirányozva s abból október 28-ig befolyt 10670 frt 81 kr, mi elég intő adat arra nézve, hogy reményeinkben óvatosak legyünk. És ilyen kilátások mellett is sokak szemében miénk a hiba, mert nem tudunk teremteni; miénk a mulasztás, mert az adókötelezettek feje alól az utolsó vánkost nem doboltatjuk el.

Egyébiránt állami és megyei útainkon semmi kivánni való nincs; viczinalis útaink rendezés alatt állanak s a dülő útakat mindenik község saját vagyoni viszonyaihoz képest elég jó karban tartja. Megyei útaink hossza a gyergyói részeken 131·04, a csiki részeken pedig 104·24 kiméter s ha a szereda—szentgyörgy—szentmártoni kiépitetlen részt is hozzászámitják, 122·28 klmter s arra előbbi fizet útadó czimen 18750 frt 56 krt; utóbbi pedig 24232 frt 57 krt. E számadatok azt mutatják, hogy évi nagy szükséglettel szemben a tek. törvényhatóságnak mulhatatlanul kell tenni valamit s mert adófelemelést nem javasolhatok, javasolnom kell bizonyos közmunkát, mi ha elvileg elfogadtatnék, miben leendő leszolgálására javaslatot tenni az államépitészeti hivatalnak állana kötelességében. Igy is a józanabb gondolkozásu községek közül némelyek önként ajánlották azt fel, mert látják, hogy ily kiterjedésű úthálózattal szemben az előirányzott útadó, még ha befolyna is, elégtelen.

Az erdőügy s ezzel kapcsolatosan az erdőgazdaság menetéről, tekintve a vármegye magántulajdonát képező erdőségeket, csak jót jelenthetek, mert a közelebbi évek eredménye megmutatta, hogy lelkiismeretes, gondos utánjárás mellett a jövedelmet mennyire lehet fokozni. Egyet azonban mégsem hallgathatok el, s ez az, hogy bár a tulajdon Csikmegyéé, a rendelkezési jog mégis annyira megszorittatott, hogy maholnap a tulajdonjogot felismerni sem lehet; pedig az erdőtörvény ezt mégis tiszteletben tartja, csakis a kezelésnél kényszerit bizonyos formaságok betartására; de mi ezt összetévesztve, befolyást engedtünk ott is, hol a törvény arra nem szorit. Én az erdőtörvény egyetlen egy §-ából sem látom azt, hogy a tulajdonos szemmel látható károsodás eltürésére kötelezessék. Már pedig ez kinőtt erdőségeink szisztematikus vágatási rendszerénél néhány év alatt mulhatatlanul bekövetkezik, a mint a tervezgetés miatt bekövetkezett már is egy havasrészünkön, s akkor vajjon ki fizeti meg a sok ezerre menő kárt? Hiszen nem vagyunk mi pazarlás miatt gondnokság alatt s azt a vételárt csak tudnók ugy kezelni, hogy kijusson abból, ha szükség, 100-as fordára is. Én tisztelem a reményt, a jövő magas árt, de inkább megelégszem biztos középszerüvel, mint jövő kevéssel. Itt van az apácza-gyaponcz, nyomában a szú; másoldalról a szélvihar, a tűz: s egy megtámadott területről lehet azt mondani, hogy rögtön le kell vágni, meghántani, eladni; hanem annak a kereskedőnek is van esze és nincs kidobni való pénze. És itt van a teknika óriási haladása; 20 év mulva a gőzt bizonnyára a villany váltja fel s ez a gyáripar terén oly forrongást fog előidézni, hogy összes erdőszisztemánk megváltozik.

A községi és közbirtokossági erdőkről jelentésem már kedvezőtlenebb s a mig az erdőtörvény 52-ik s következő §§-ai nem módosittatnak, viszonyainkhoz nem alkalmaztatnak, mindig is az lesz. E körülményt már harmadszor emlitem fel s bizonnyára elfutotta a tek. törvényhatóság figyelmét, mert másképp megfontolandónak találta volna. S ez az, hogy erdőrendészeti kihágásoknál mindig a tulajdonos község, vagy a testület büntettetik meg, s ezáltal egyenes út nyittatik egyeseknek az áthágások elkövetésére, mert büntetéstől nem tarthatnak. Igy gyakorolja ezt az erdőrendészeti bizottság, s igy gyakorolja maga a földmivelésügyi miniszterium is, s ekkor megtörténik azon feltünő igazságtalanság, hogy vagyontalan községekben a pénzbüntetés pótadóval fedeztetvén, azt a marhátlan, hibátlan egyének fizetik a prevárikátorok helyett. Pedig a törvény 54. §-a magánszemélyekről emlékezik s megfoghatatlan, hogy attól eltérőleg mégis közvetve büntetés alá vonatnak az ártatlanok.

Ezt a törvényhatóságnak kötelességében áll megfigyelni, mert hiszen a törvény helyes vagy helytelen volta a végrehajtásnál tünvén ki, joga és kötelessége is annak hiányait feltárni.

Egy más körülményre mi különösen reá kell mutatnom, az, hogy az erdőrendezési költségek fizetésére maig sincs a községeknek és testületeknek kimutatva azon évi vágterület, miről az behozható legyen; pedig ez szerződésünknek egyik sarkalatos feltétele. És hallottam, hogy a községek legnagyobb részénél ez azért nem lehetséges, mert a vágterület még a tűzifa szükseglettet sem fedezi. Ha igy van, akkor a törvény 19-ik §-a

---

a polgárság. — Hát még ha képviselőt kell választani!

A miniszter nagy úr, úgy-e bizony, s mégis a polgárságra szorul, dicsértessék a Jézus szent neve!

— Na indulnak. Álljunk be mi is a sorba.

— Be bizony, mert a rendfentartó parancsnokok ekkora számban még nem rukkoltak ki; különben nálunk is több az izé, mint a gyalogos. Hát tetszik a városunk, mi?

— Csinos, látom, még fával is be van ültetve.

— Be ám, de a marhák mindegyre kitörik. Aztán hirös arról is, hogy legtöbb iskolája van egész Európában; na meg korcsmája; néhol meg a szinházba is eljárogatnak az embörök és hosszú csővel nézik az első padból a komédiásokat, ha hiszi, ha nem, pedig hát úgy van, dicsértessék..

— Na már megérkeztek . . . Éljen, éljen!

— Mondja maga is éljen, no, hiszen a hangja is tán nincs biztositva.

— Éljen, éljen! Ugylátszik a lakás előtt vagyunk; — hallja bátyám, milyen görbe úton járunk!

— Meghiszem azt, ez olyan utcza, hogy máshol nem igen van, mert lefelé lejt és fölfelé hág, dicsértessék . .

— Hallgasson mert valaki beszélni kezdett.

— Persze hogy beszélni; hát a Vigécz urak nem eleget beszélnek.

Jó, jó, de ez más beszéd, kedves bátyám..

— Persze hogy más. Ez nem pénzért beszél, mint magok, hanem lelkeslelkéből s annak a beszédét nem is tesszük zsebre, mint a magokét akár sokszor .

— Igazán hévvel beszél; ki az az úr?

— Az egy embertársam, dicsértessék a szent neve; azért beszél olyan, olyan erősen, mert övé az első nagy patika; no ugy-e, hogy jól beszél, bizony, hm, meg is választanók képviselőnek, ha katholikus volna . de csakugyan jól mondja, igy még nem láttam beszélni.

Éljen, éljen, éljen.

— No most már igazán éljen, mondja nó, inkább mégegyszer biztositom magamat.

— Ha beszélni kezd a táblabiró is; szép, férfias alak; csengő hangjával valóban táblabirónak való

— Ugy-e na, bözzög-bözzög, itt született nálunk . . Már végzi beszédét, na most most . . mondja no, rikótsa éljen éljen!

— A czigányok zenélni kezdenek, milyen szépen húzzák

— Ugy-e no, azok is itt termettek nálunk... Éljen, éljen!

— Mit éljenez bátyám, a „Sárga csere bogár" nótát?

— Azt nem, a farkas rugja meg, mert megötte a gyümölcsömet, dicsértessék a szent neve.

— Na menjünk fel mármost a bankettre. — különben én idegen vagyok, nem is megyek.

— Na csak aztán el lelköm emböröm: én biztositok inkább magának egy porczlót és meg is mutatom az én nagy embertársaimat.

— Jól van, hát ide megyünk a központiba ez jó vendéglő?

— Ide, erre né jobbra, aztán balra forduljon fel . . . ugy na, ide üljön le.

— Roppant sokan vannak, igazán szép a polgárságtól ez a szives tett.

— Né, látja, az a mi nagy papunk; hejdrága szája van, úgy-e hogy beszél; váltig is haragszom, hogy barát helyett mért nem tesznek ilyet primásnak.

Ez most az alispán, szemeiben 48-as foku tüz; rég főispán lehetne, ámde na . . nem tudom, na . . én rászavazok mert úgy beszél, mint a ki az akadémiát megcsinálta.

Az ott a városi doktor, csupa vér és sziv járkál a mondásában, jó embertársam és stámgásztom . . . aztán jó a torka is, nem hiába szereti a szinészeket.

— Hát ott ki ül, roppant vidám és kedélyes kaczagás közt kacsingat . .

— Az a helyi érdekü főnök, ejisze jól kőt a székely zóna, azért van olyan nevettiben; mellette a korcsmám háziorvosa éjfélutánkor . . . . különletesképen lelköm jó emböröm . . . azok ott meg mások.

Na ugy-e, hogy tudunk . . mi, he, no, hm; ez már bankétt, hanem már a táblabiró is kiköszöntött, elmönt; — mi is haza fanyarodhatnánk izibe.

— Nem bánom, elég volt, szép volt, mindenkép biztositva vagyok.

— Ugy-e na, nemde mondtam, hogy mondtam, dicsértessék a Jézus! . .

Egy jelennemvolt.

alkalmazandó s annak alapján a gazdasági terv teljesen mellőzendő, mert fa se legyen s mégis a község terhes adózásra kényszerittessék, azt a törvény nem rendeli.

(Folyt. köv.)

A madéfalvi emlék.

A m. hó 29-én tartott értekezlet által megválasztott bizottság folyó hó 15-én tartotta meg alakuló gyülését városunkban a Romfeld-féle nagyteremben: A gyülésen a következő tagok vettek részt: Ágoston József, Bajkó Mór, Bálinth Lázár, Benedek István, Balázs Dénes, Császár Nándor, Csedő István, dr. Csiki József, dr. Filep Sándor, Gál József, Geczö Béla, Glósz Miksa, Györgyjakab Márton, Lakatos Mihály, Mihály Ferencz, Miklós Balás, Murányi Kálmán, T. Nagy Imre, dr. Orbán Gyula, Rancz János, Sárosy Gergely, Szász Károly, Szász Lajos.

Benedek István, mint az értekezlet által megválasztott korelnök üdvözli a megjelenteket s előadja, hogy őt és dr. Csiki József jegyzőt az értekezlet megbizta a megválasztott bizottság ősszehivásával; miután ezen kötelességüknek eleget tettek az értekezlet által rájuk ruházott tisztségekről ezennel leköszönnek, felkérvén a megjelenteket, hogy a bizottság megalakitásáról legjobb belátásuk szerint intézkedjenek.

Szász Károly bizottsági tag inditványára a jelenlevők az elnöki székre köztelkiáltással Benedek Istvánt választották meg.

Benedek István elfoglalván az elnöki széket megejtetett a többi tisztviselők választása is. A választás eredménye a következő: alelnökök Murányi Kálmán és Bándi Vazul; titkár Lakatos Mihály; jegyző dr. Csiky József, pénztárnok Gál József. Az ügyek intézésére egy szűkebbkörü bizottság megválasztatása hozatván javaslatba, ezen bizottság tagjaivá megválasztattak mindazok, kik a jelen gyülésben résztvettek. (Lásd a fentebbi névsort.)

A választások megtörténvén, elnök a bizottságot megalakultnak jelentette ki s felhivta jegyzőt a mult hó 29-én tartott értekezlet jegyzőkönyvének felolvasására.

Ezen jegyzőkönyv 3. pontja értelmében tárgyalás alá vette a bizottság a Bándi Vazul főgimnáziumi igazgató által benyujtott inditványt, melynek egyes pontjai némi változtatásokkal elfogadtatván, azok foganatositásával a szűkebbkörü bizottság lett megbizva.

Eközben egy nevezetes intermezzo történt, mely valóban méltó arra, hogy nyilvánosan is felemlittessék. Ugyanis Bálinth Lázár csikszentmiklósi plebános a tárgyalás folyamában az emlékalap javára 50 frtot ajánlott fel, azon kijelentés mellett, hogy ezen összeget pár nap mulva a bizottság pénztárnokának kezéhez le is fogja fizetni. A bizottság örömmel fogadta az ajánlatot s a nagylelkü adományozót lelkesen megéljenezvén — nemes tettét jegyzőkönyvileg is megörökitette.

Többek által felemlittetett, hogy a madéfalvi veszedelemről, az úgynevezett Szikuliczidiumról a közönség nagyobbrésze nincsen kellően tájékozva, söt még a megyében is feles számmal vannak, a kik talán a nevet ismerik, de mitsem tudnak azon gyászos eseményről, mely ez elnevezéshez fűződik. Ezért szerfelett kivánatos lenne a madéfalvi veszedelemnek rövid alakban és népszerü nyelven való leirása. A bizottság az eszmét helyeslésseł fogadván, a művecske megirására az ügy lelkes apostolát: dr. Orbán Gyulát kérte fel.

Dr. Orbán a megbizatást készséggel elfogadta, s kijelentette, hogy a kész művecskét még ezen év végén a bizottság rendelkezésére fogja bocsátani. Bálinth Lázár plebános pedig a művecske nyomtatási költségeit ajánlotta fel. A bizottság mindkét ajánlatot a legnagyobb örömmel vette tudomásul.

Ezután Csedő István inditványozta, hogy a talán felmerülhető akadályok már előre is elhárittassanak: czélszerü lenne a gyüjtés eszközölhetése czéljából engedélyért folyamodni a m. k. belügyminiszteriumhoz.

Az inditvány elfogadtatott s a kérvény megszerkesztésével inditványozó, illetékes helyre való felterjesztésével pedig elnökség bizatik meg.

Ezután közohajtással elhatároztatott, hogy a gyüjtőbizottságok védnökévé megyénk érdemes főispánja, Mikó Bálint kéressék fel s a szűkebbkörü bizottság utasittatott, hogy a felkérést eszközölje. — A tágabb körü bizottság kiegészitése kerülvén tárgyalás alá, a lapunk 45-ik számában kimutatott bizottsági tagok mellé még megválasztattak:

Zsögödből: Nagy Ferencz. Szentkirályról: Hosszu Ferencz, Vitos Mózes, Kristó Ferencz és Albert Beniám. Szentimréről: Sándor Gergely, Székely Endre, Szántó József és Veress Sándor. Szentsimonról: Veres József. Veres Ignácz és András Ferencz. Csatószegből: Erőss Antal, Koródi István, Incze Ignácz. Verebesből: Kovács Gergely, András György. Tusnádról: Koródi Pál, Ferenczi Ignácz. Lázárfalváról: Miklósi József, Kozmásról: Bardocz István, Léstyán Ferencz Bara Imre. Csekefalváról: Miklós Pál, Márton Ferencz. Szentmártonról: Nagy József, Sándor Albert, Birta József, dr. Csiszér Miklós és Baka János. Bánkfalváról: Gál György, Basa János. Szentgyörgyről: Markaly Antal, Baka József, Tompos Sándor és Hodor András. Menaságról: Benedek Péter, Incze József. Mindszentről: Czikó Sándor, Czikó János, Bocskor Lajos és Kovács Simon. Fitódból: Nagy Domokos, Köszegi Károly és Szász János. Kászon-Ujfaluból: Veres István, ifj. Csobot István, Tódor János. K.-Jakabfalváról: Ambrus József. K.-Altizből: Veres Antal, Bocskor Károly. Imperből: Balázs Sándor. Feltizből: András Lajos. Várdotfalváról: dr. Kolonics Dénes. Taploczáról: Csedő János. Szépvizről: Zakariás Lukács és Zakariás Izsák. Vacsárcsiból: Fodor Félix és Veres Márton. Karczfalváról: Kovács János és Ferencz József. Szentmihályról: Jakab Lajos, Kósa Péter, Minier Gábor és Albert. Madarasról: Puskás Tamás, Antal Albert, Pál Ferencz. Dánfalváról: Székely András és Antal Gergely. Jenőfalváról: Szekeres Péter, Kovács Lajos, Nagy András. Szenttamásról: Bara János, Fejér Endre és Ferencz János. Szentdomokosról: Varga Ferencz, Dániel József és Szakács Gergely. Tekerőpatakról: Forika Ágoston. Gyószentmiklósról: Ferenczi Lajos, Márton Lajos és Köllő Ignácz. Szárhegyről: Ferencz András, Császár József és Vákár László. Ditróból: Dr. Mezey Géza, Köllő János, Józsa Sándor és Gál Miklós. Remetéről: Dobribán János, Mélik István és Puskás József. Alfaluból: Imecs János, Olajos Farkas, Lőrincz Vilmos és Rozsdás Antal. Csomafalváról: Portik Lajos, Köllő Ignácz és Ágoston Ágoston. Gyó-Ujfaluból: Jánosi János. Kilyénfalváról: Benkő Pál, György János. Borszékről: Deák János, Oláh József, Csergő György. Tölgyesről: Mühlfay Sándor. Békásból: Urzicsán János és Miklós Lukács.

Végül még felolvastattak elnökséghez küldött üdvözlő-levelek és táviratok s ezzel a gyülés véget ért.

KULONFELEK.

— **Adakozás a madéfalvi emlékezobor javára.** Császár Nándor, Miklós Balázs és Sárosy Gergely gyüjtése 12 frt 16 kr, mely összeghez járultak: Császár Nándor 1 frt, László Gáspár 50 kr, Miklós Balázs 20 kr, Sárosy Gergely 20 kr, Bodó Ferencz 10 kr, rákosi Léhner Márton 30 kr, görócsfalvi Tamás Antalné 10 kr, Madéfalva község Vargaszeg tizes lakói 2 frt 57 kr, Patakelve tizes lakói 2 frt 43 kr, Közép tizes lakói 2 frt 10 kr, Alszeg tizes lakói 2 forint 66 krajczár. — Vitos Mózes nyug. lelkész ur ivén adakoztak Vitos Mózes 2 frt, Szász Károly körorvos 1 frt Balázs Béniám 1 frt, Hosszu Ferencz plebános 1 frt. Gróf Grotta Frigyes 2 frt, Kristó Lázár 50 kr, Csiszér Ignácz 10 kr, Bedó Ferencz 10 kr, Bedő Albert 50 kr, Kristó Péter 50 kr, Kristó Imre 20 kr, Albert Beniám 1 frt 20 kr, Balogh Pál 30 kr, Kristó István 30 kr, Balló Ignáczné urasszony 50 kr, Nagy Dénesné urasszony 50 kr, Györffy Ignáczné urassony 30 kr, Csiszér Ferenczné 20 kr, Bocskor Dénes 20 kr. Balló Ádám 20 kr. Összesen 12 frt 60kr. Eddigi gyüjtésünk főösszege **52** frt **36** kr. — Fogadják a nemesszivü adakozók az ügy nevében leghálásabb köszönetünket.

— **Athelyezés és kinevezés.** Sándor Albert csikszeredai kir. törvényszéki birót, ki Márton Ferencz nyugdijazása óta ideiglenesen Csikszentmártonba a járábiróság vezetésére kiküldve volt, saját kérelmére most irt járásbirósághoz járásbiróvá helyezték át; az áthelyezése folytán üresedésbe jött tvszéki birói állásra pedig Farkas Árpád szászvárosi aljárásbiró neveztetett ki.

— **Óvoda-átvétel.** Városunk képviselőtestülete által e hó 10-én tartott ülésben egyhangu határozattal kimondatott, hogy a város területén az egyesület által ez ideig fenntartott óvodát, az óvó-egyesület által megállapitott azon feltétel elfogadása mellett, hogy az óvodai személyzet fenntartandó és annak javadalmazása a város által is meghagyandó és az ez év végén átadandó alaptőkének csak kamatai használhatók fel, a tőkére nézve pedig az esetre, ha az óvoda megszünnék, az egyesület és az alaptőkét évenkint nagyobb összeggel gyarapitó „csikszeredai takarékpénztár részvénytársaság“ fenntartja a rendelkezési jogot, a város átveszi és azt a jövő 1892. évi január 1-ével kezdődőleg városi óvodának nyilvánitja. Ez alkalommal a város által fenntartandó óvoda 1892. évi költségvetésnek elkészitésére és a szükséges intézkedések megtételére Erőss Elek polgármester elnöklete alatt egy 7 tagu bizottság küldetett ki.

— **Katalinbál.** A városi önkéntes tűzoltóegyesület parancsnoksága e hó 21-én a „Csillag“ vendéglő nagytermében az egyesület pénztárának gyarapitására tánczmulatságot rendez. Mint halljuk ezen jó hirü mulatságot az idén is sokan fogják felkeresni.

— **Sándor Albert,** Csikszentmártonba most áthelyezett járásbiró tiszteletére f. hó 14-én este fényes bankettet rendeztek a csikszentmártoni tisztelői és barátai, melyen városunkból is igen sokan résztvettek, jeléül ama kiváló szeretetnek és tiszteletnek, mellyel nevezett biró iránt megyeszerte mindenki viseltetik. — Fájdalmunkban, melyet a szeretet birónak városunkból történt távozása felett érezünk, vigaszul szolgál az a körülmény, hogy megyénkben, a szomszéd járásbirósági székhelyen marad e kiváló, derék férfiu.

— **Tanitógyülés.** A csiki róm. kath. tanitóegyesület alcsiki fiókköre e hó 5-én Csikszentsimonon gyülést tartott, melynek lefolyásáról térszűke miatt csak lapunk jövő számában fogunk tudósitani.

— **Ifjusági ünnepélyek.** A csiksomlói r. k. tanitóképezde ifjusága folyó évi november hó 22-én d. u. 3 órakor az intézet zenetermében Szt Cziczellének, mint az intézet védszentjének emlékére ünnepélyt rendez a következő müsorokkal: 1) Virágnak mondanálak. Zsák Vilmostól. Énekli az ifjuság. 2) Megnyitó. Tartja Huszár Zoltán III. éves képezdei növendék. 3) Népdal-egyveleg. Énekli az ifjuság. 4) Szt. Cziczelle. (Legenda) Tárkányi B.-tól. Szavalja Kajcsa József III. éves képezdei növendék. 5) Kettős. Előadják Barabás József III. éves kép. növ. és Paál Lajos II. kép. növendék, harmoniumon kiséri Péter Sándor III. éves kép növendék. 6) Praeludium. Játsza Baka Antal III. éves kép. növ. 7) Erdélyben. Petőfi S.-től. Szavalja Ferenczy Alajos III. éves kép. növ. 8) Népdal. Énekli az ifjuság. 9) A monolog ellen. (Monolog) Ábrányi Emiltől. Előadja Magyari Ferencz III. éves kép. növendék. 10) Induló. Zsaszkovszky Endrétől. Énekli az ifjuság. A csiksomlyói róm. kath. főgymnasium ifjusága védszentjének Szent Katalinnak napján, november 25-én szerdán este 7 órakor a gymnasiumi kölcsönkönyvtár javára az internátus nagytermében tánczczal egybekötött zártkörü szini előadást tart, a melynek szinlapja a következő: Liliomfi. Eredeti vigjáték 3 felv. Irta Szigligeti Ede. Személyek: Szilvai, professor Dobos András 8. o. t. Camilla Lakatos Mihályné urnő. Mariska, növendéke, árva Sprencz Helén k. a. Liliomfi, színész Bedő Sándor 8. o. t. Szellemfi, színész Lakatos Kálmán 8. o. t. Svartcz, pesti fogadós Becze Imre 8. o. t. Adolf, fia Lázár Miklós 8. o. t. Kányai, telegdi fogadós Dulinszki J. 8. o. t. Erzsi, leánya Nagy S Erzsi k. a. Gyuri, pinczér Kedves József 8. o. t. Szomszédasszony Balázs Otilia k. a. Urfi Czikó István 5. o. t. Legény Balázs Károly 7. o. t. Helyárak személyenkint: Körszék 80 kr. Zártszék. 60 kr. Állóhely s deákjegy 30 kr. Jegyek előre válthatók Csikszeredában Györgyjakab Márton könyvkereskedésében, — este a pénztárnál. Előadás kezdete pontban 7 órakor. Előadás után tánczmulatság. Ételek és italokról gondoskodik a rendezőség.

— **Változások az erdélyrészi főispáni karban.** Mint azt a „Magyar Hirlap“ ez évi november 15-iki száma ujságolja: Horváth Mihály Kisküküllővármegye, Dániel Gábor Udvarhelyvármegye és Pogány György Hunyadmegye főispánjai a belügyminisztertől felszólitást kaptak, hogy sziveskedjenek állásaiktól való felmentéseiket kérelmezni, s mint azt az „Ellenzék“ 261. számának távirati rovatában olvassuk, már mindhárom nevett főispán beadta lemondását. Utódokul pedig Szentkereszty György, Török Albert és illetőleg Sándor János vannak kiszemelve. Ugyancsak a „Magyar Hirlap“ szerint Béldy Ákos gróf, Kolozsmegye, Pócsa József Háromszékmegye főispánjainak állása is meg van ingatva s mindezt a közeledő képviselőválasztásokra való előkészületek okozzák.

— **Fiókbank.** A fővárosi lapok már közölték az osztrák-magyar bank azon intézkedését, hogy Gyergyószentmiklóson fiókbank felállitást határozta el s az ügyletek megkötésével a hitelintézet részvénytársaságot bizta meg. E hirt azzal egészitjük ki, hogy a banknak ez már korábbi terve volt s előbb a gyergyói első takarékpénztárt szólitotta fel a fiók bank vesetésére. Azonban ez ebben semmi hasznot s előnyt nem látván, a felhivásnak nem tulajdonitott nagy fontosságot s elégségesnek tartotta egyelőre az ügyésznek tanulmányozás végett kiadni. Igy a felhivás hónapokon keresztül válaszolatlanul maradt. Később mégis — sejtve azt, — hogy erre a másik pénzintézet is kaphat felhivást, a miben a maga részére kárt látott, hajlandó lett volna a felhivásnak engedni, s erről értesitette is a bankot, de ekkor már késő volt, mert időközben a hitelintézet nyert megbizást, mely készséggel el is fogadta a fiókbank vezetését. A fiókbank utján a megyei kereskedők sokkal gyosabban jutnak a kisebb százaléku kölcsönhöz, mint eddig.

— **Járvány**. Az u. n. feketehimlő, az emberek e kérlelhetlen ellensége, fenyegető jelleggel lépett fel Gyergyóalfaluban s különösen a gyermekek sorából szedi áldozatait; miért az iskolákat be is zárták. Azonban remélhető hogy a hivatalos közegeknek sikerülni fog gyors fellépésükkel a nagyobb bajnak elejét venni; de erre szükség is van, mert Gyergyóban biztos fészekre talál a járvány.

— **A gyergyószentmiklósi szegény tanulókat** segélyező egyesület harmadik társas estélye folyó hó 14-én igen szép számu közönség jelenlétében folyt le. A buzgó rendezőség, Lázár Zakariásné, Czárán Berta, Lengyel János és Deér Kálmán méltán elismerést érdemelnek, Meglepetésül „Végeladás" czimü monolog Deér Kálmán által a nála megszokott ügyeséggel előadva, és több mint 25 féle különböző szép tárgyak ingyenes kiosztása volt. A program többi részét vig kedélyü táncz töltötte be. A mulatság éjjeli fél egy óráig tartott. A négyeseket 38 pár tánczolta. Közelebbi társas estély, mely e szézonban egyszersmind utolsó is, 21-én lesz.

— **Értesités**. A marosvásárhelyi kereskedelmi és iparkamara az érdekelt körök tudomására hozza, hogy a budapesti franczia főkonzul a Franciaországba rendelt áruküldeményekhez csatolandó származási bizonylatokat az iparkamara aláirására is hitelesiteni fogja. Jövőben tehát elesik annak szüksége, hogy valamely vidéki hatóság által kiállitott ily bizonylat még a főkonzul előtt ismeretes és arra illetékes fővárosi hatóság aláirásával is elláttassék.

— **Köszönet nyilvánitás**. Dr. Betegh Antal ur a csikszeredai óvodának 75 frt 49 krt ajándékozott, mely adományáért fogadja az óvóegyesület hálás köszönetét. Csikszereda, 1891. nov. 14-én Kovács Antal pénztárnok.

EGYLETI ÉLET.

A megyei körjegyzők gyűlése.

A csikmegyei jegyzői és körjegyzői egylet f. évi október hó 30-án a vármegyeház kistermében Császár József elnöklete alatt következő tárgysorozattal tartotta meg közgyülését.

1) Elnöki megnyitó, melyet következőkben közlünk:

Tisztelt egyleti közgyűlés!

Midőn a csikmegyei jegyző-egylet első három éves közéletének záró közgyülését, mint az egylet elnöke van szerencsém üdvözölni és megnyitani, megtisztelő bizalmukért fogadják hazafias és baráti hálaköszönetemet, s engedjék meg, hogy egy rövid visszapillantással egyletünk fontos hivatását és feladatait körvonalozhassam és mérlegelhessem.

Mindnyájan tudjuk, élő tanui voltunk, hogy a kiegyezés által regenerált magyar állam politikai és kulturális intézményeiben mily nagy horderejü változásokon ment át és hogy ezek fejlesztésére és konszolidációjára mily óriási szellemi és anyagi erő vétetett igénybe.

Ezen alkotmányos korszak küzdelmeinek legértékesebb vivmánya a parlamentáris népképviseleti rendszer és az önkormányzat.

Egyik az államalkotó felségjogok gyakorlásában, a másik az államfenntartó kötelességek teljesitésében és végrehajtásában kulminál.

Minket, a magyar állam szerény napszámosait, ez utóbbi illet meg, — már csak azért is, mert a fenntartás terhes miveletébe a legparányibb munkaerő is beilleszthető.

Ezután rámutatva az alkotmányos éra kezdete óta történt változásokra és hozott törvényekre, igy folytatja tovább:

Ezen irányban a törvénynek legfontosabb s legczéltudatosabb rendelkezése a községi és körjegyzők intézménye, midőn a közs. és körjegyzői állást megfelelő qualifikáczió mellett állandósitja s a községi adminisztrácziónalis és szellemi ügy vezetőjévé nevezi ki.

Azon körülmény, hogy az önkormányzatra felhivott és feljogositott községben az egy jegyzőtől követeltessék kvalifikáczió és ő jelöltessék ki a község szellemi vezetőjévé, mig egyfelől sajnosan demonstrálja a tömeg önkormányzati képtelenségét, — másfelől világosan jelzi az útat, módokat és a kört, melyekben a jegyző hivatva van a magyar nemzeti állam megszilárditására szükséges tényezőket életre hivni és nevelni.

Tudom én azt, hogy tiszelt kartársaim abbéli hivatásukat és feladatukat mindannyian érzik és ismerik s annak megfelelni kötelességüknek is tartják; erészben tehát nem a tanácsadás, hanem az emlékeztetés jogosultságára s a kartársi közszellem emelkedettségére hivatkozom azért, hogy azt az egyleti élettel és működéssel összefoglalhassam.

Tagadhatatlan elvi igazság és méltányos követelés, hogy midőn a jegyző élete javát, testi és lelki erejét a község érdekében kell, hogy hasznositsa és feláldozza: az élet intentiójának annyira biztositottnak kell lenni, hogy az anyagiak miatt aggodalom ezen közérdekü hivatásában és eljárásában ne akadályozza.

Ezen követelménynek a törvény az állandó minimalis jegyzői fizetéssel és a jegyzői nyugdijintézmény létesitésével kiván eleget tenni.

Megemlékezve a jegyzői fizetés meg nem felelő voltáról, továbbá azon nehézségekről, melyek a nyugdijintézet megalakitását hátráltatták, következőket mondja:

Midőn tehát az egyleti választmánynak e tárgyban megállapitott javaslatait a t. közgyülés becses figyelmébe ajánlom, nem mulaszthatom el, hogy egyleti szabályunk 2-ik §-át, melyben annak czélja körvonaloztatik, az egylet eljárására való vonatkoztatással ne érintsem.

Ennek és a törvény intencziójának alapján, szükségesnek véleményezem, hogy az egyleti közgyülés ne csak szorosan a személyes jegyzői ügyeket vegye ügykörébe, hanem karolja fel azon fontosabb községi ügyeket is, melyeknek megismertetése és végrehajtása a közjó érdekében kivánatos, a közművelődés előmozditására szolgál, az önkormányzati érzületet és képességet fejleszti és a polgárokat hazafias kötelességük teljesitésére ösztönözi és képesiti; miért is az ezen irányban leendő kezdeményezéseket és inditványokat vegye tárgyalás alá s különösen a lehető együntetü és sikeres eljárás szempontjából bölcs belátása szerint intézkedjék.

Innen kifolyólag bátorkodom a t. közgyülés figyelmét a következő fontos tárgyakra felhivni:

1) Jól tudják, hogy a közegészségügyi törvény és felsőbb rendeletek végrehajtása körül az elöljáróság eljárása legtöbbnyire a nép elöitéletén és elfogultságán hajótörést szenved. E tárgyban dr. Oláh Gyulától egy igen érdekes szakmunka adatott ki, mely tudomásom szerint a községek által megrendeltetett; — igen ohajtandó lenne, hogy a községi jegyzők ezen munkálat vonatkozó részeiből alkalmas időkben úgy az elöljárósági tagoknak, mint a nép értelmesebbjei előtt felolvasásokat tartanának, s annak jótékony hatásáról őket megismertetvén, egyszersmind azokban ki is oktassák.

2) Tekintettel arra, hogy a tűzrendészeti intézkedések általában véve igen gyarló lábon állanak, azok szigoru ellenörzését szintén a jegyzői kar kell hogy eszközölje s különösen odahasson, hogy a tűzvészes épitkezések megakadályoztassanak, a szalmafedelek lehányatása végrehajtassék, az óvintézkedések megtétessenek, a kellő tűzfecskendők beszereztessenek — s különösen, hogy a tűzoltó intézmény a miniszteri rendelet értelmében kötelezőleg is létesittessék.

3) Minthogy az arányositás az egész megyében folyamatban van, s igy az eddigi közbirtokok nagyobbrészint az egyes birtokosok tulajdonaiba mennek át, — igen fontos és igen érdekesnek tartom, hogy az úgynevezett közbirtokosság idejében szerveztessék oly módon, és oly irányban, hogy ezen közbirtokok további hasznositása az érdekelt birtokosság körében biztosittassék; miért is kivánatos lenne, hogy ez ügyben a közgyülés a kezdeményező lépést tegye meg, s egy mintaszabályrendelet készitésére bizottságot küldjön ki, s ezen mintaszabályrendeletet vegye tárgyalás után mindenik község birtokosságának vezérfonalul küldje meg.

A fennebbiekben vázolt szerény jelentésemet kérem szivesked jék a t. közgyülés tudomásul venni; s midőn a kezdet nehézségeivel küzdő multban netaláni hiányos eljárásért becses elnézésüket remélve, kérem, — szivemből kivánom, hogy az egylet nemes és áldást terjesztő hivatását felismerve és teljesitsve, a közérdek javára virágozzék és örökké éljen!

Az elnöki megnyitónak jegyzőkönyvileg leendő megörökitése határozatilag kimondatott; az abban felsorolt inditványok elfogadtattak és a 3. pontjában jelzett mintaszabályrendelet kidolgozásával az egylet választmánya bizatott meg.

2) A folyó évi junius 17-én tartott egyleti gyűlésből felvett jegyzőkönyv felolvasása és hitelesitése.

3) A folyó év szeptember hó 12-én az egylet választmánya által Gyószentmiklóson tartott gyűlés által a jegyzői nyugdijszabályrendelet több §-ának módositása tárgyában tett inditvány, mely a közgyülés által elfogadtatott.

4) Az egyleti pénztár számadásának felülvizsgálása, mely elfogadtatott és a hátralék felhajtásának eszközlésére az elnök felkéretett.

5) Az 1892. évi költségvetés megállapitása.

6) Tisztújitás, minek folytán elnöknek Császár József, alelnöknek Csedő János, — jegyőnek Lőrincz Vilmos, h. jegyzőnek Kovács János; — választmányi tagoknak: Fülöp István, Gencsi Alajos, Csergő Gyula, Ágoston József, Balázs Dénes, Dániel József, Balási Lajos, Albert Beniám és Sándor Izsák választattak meg.

7) Inditvány folytán utasittatott a választmány, hogy a községek által a jegyzői nyugdijalap javára fizetendő összegek befizettetését illetékes helyen szorgalmazza.

8) Végre az egyleti gyülésből igazolatlanul kimaradt tagoknak azon indokból, mivel az egyesület tagjai a gyüléseken nagyon kevesen szoktak megjelenni — büntetés kirovás határoztatott el, melynek mérvét az alkalmi közgyülések fogják megállapitani.

Csikszeredai piaczi árjegyzék.

— Csikszereda november 11. —

Buza tiszta hektoliterenként 7 frt 50 kr. Buza közepes 6 frt 80 kr. Rozs 5 frt 80 kr. Árpa 4 frt 50 kr. Törökbuza 5 frt 40 kr. Zab 2 frt 25 kr. Borsó 10 frt. — kr. Lencse 15 frt. Fu azulyka 10 frt kr. — Kása 14 frt — kr. Burgonya 1 frt — kr. Marhahus (kigrammonként) 32 kr. Sertéshus 40 kr. Berbécshus 24 kr. Szalma (métermázsánként) 1 frt 50 kr, Széna mm. 3 frt — kr. Ökör párja 280 frt — kr. Tehén párja 140 frt — kr. Faggyugyertya (kilogrammja) — frt 40 kr Tüzifa kbm. (1 méter) 2 frt — kr. Malacz darabja 1 frt 50 kr. Lud — frt 80 kr. Bárány — frt — kr. Csirke párja 50 kr. 10 tojás 14 kr.

A kis lutri húzása

Brünn, 1891. november 11.

17. 37. 40. 83. 3.

2013—1891. ki.

Árverési hirdetmény.

Csikszereda város közhirré teszi, hogy a város tulajdonát képező bel-, kül- és sertés piacz, valamint a marha behajtás és kompona vámszedési jog az 1892. évre folyó év deczember 3-án d. u. 2 órakor a városházánál nyilt árverésen a legtöbbet igérőnek szóbeli vagy zárt ajánlat mellett kiadatik.

A kikiáltási ára a belpiacz vámnak 1700 frt, a külpiacznak 1900 frt, a sertés piacznak 25 frt marhabehajtásnak 750 frt, a komponavámnak 20 frt a kikiáltási árnak 10 %-a az árverező által bánatpénzül leteendő, ugyszintén a zártajánlatok is azzal látandók el.

Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt a városi tanácsnál megtekinthetők.

Csikszereda, 1891. november hó 12-én.

A városi tanács.

Hirdetmény.

Gyergyó-Ditró róm. kath egyházközség tanácsa közhirré teszi, hogy Csikmegye törvényhatósági bizottságának f. évi augusztus hó 29-én megadott 1832—1891. bgy. számu engedélye folytán a (Csikmegye) Gyó-Ditró község határán fekvő **Tinova őserdőből** templomépitési czélra kiszakitott **944·58** katasztrális hold erdőterület kereskedelmi fenyőfáit folyó **1891. évi deczember hó 17-én délelőtt 10 órakor** Ditró község hivatalos házánál árverezés alá bocsátja s a legtöbbet igérőnek eladja.

Kikiáltási ár a fa köbmétere után 2 frt 30 kr. azaz két forint harmincz krajczár o. m. é.

Az árverezés zárt ajánló levelek utján — a szóbeli árverezés kizárásával — eszközöltetik.

Felhivjuk az árverezni szándékozókat, h gy bánatpénz fejében **5000 frt** készpénzt csatolva, zárt ajánló leveleiket **1891. évi deczember hó 17-én délelőtt 10 óráig** alattirt plebános és tanácselnökhöz adják be annál is inkább, mert a később érkezett ajánlatok figyelmen kivül hagyatnak.

Az árverezés részletes feltételei és a m. kir. erdőrendezőség által már kimért erdőtáblák szakszerü rajzai a plebánia irodájában érdeklődők által betekinthetők.

Az árverezési feltételeket kivánatra egyeseknek is megküldi az alattirt elnökség.

Gyergyó-Ditró, 1891. október 26-án.

(2—2) Az egyháztanács nevében:

Takó János, plebános, egyháztanács-elnök. **Kölló János**, egyháztanács-jegyző.

Ny. Györgyjakab Márton gyorssajtóján Csik-Szereda. 1891.